

жецъ повдигна голѣмо гоненіе врязз Хрїстіяны-те, и то вѣше кжде декедесеть и петь години по рожество-то Хрїстоко. Причина-та на това вѣше, защо Хрїстіяни-те нещлха да го припознаатъ, и да го найменѣкатъ Богъ.

Въ това гоненіе сѧ заточи бвангелистъ Іоаннъ въ остров-атъ Патмосъ, гдѣто казкатъ, че написалъ откровеніе-то си. Тогава пріе мученическѧ смъртъ Антипъ, въ восточный-атъ Пергамъ. Тогава пострадаха Апостолъ Тїмотей Онисимъ, Климинетъ, и Дїоносій Ареопагитскій.

Това гоненіе направи Домитїанъ и противъ Іудей-те, или защо Хрїстосъ вѣше отъ Іудей-те, или защо чу, че ще отъ тѣхъ да стани царь, на кого-то царство-то ще да е голѣмо и вѣчно.

И понеже сѧ пытаха нѣкои за царство-то Хрїстоко кѧкво е, гдѣ, и кога ще да стани? и тїи отговориха, защо е небесно, и ще да сѧ яви на край-атъ на вѣкове-те, Домитїанъ кѧто чу, уничижи започето-то си дѣло, и утѣложи гоненіе-то сѧ, заповѣдъ-тѧ си.

Глава 9.

За припиранїе-то въ Кориндъ.

Когато вѣше въ Римъ Климинтъ епископъ, четвъртый епископъ послѣ Апостола Петра, за кого-то споменува и Апостолъ Павелъ въ посланїе-то си на Фїліппїсеи-те, тогава сѧ случи въ Кориндъ